

Kopie
art. 792 Ger.W.
Vrij van griffierecht - art. 280,2° W.Reg.

Repertoriumnummer 2014/1505
Datum van uitspraak 14 februari 2014
Rolnummer 2012/RK/218

Uitgifte

Uitgereikt aan	Uitgereikt aan	Uitgereikt aan
op € BUR	op € BUR.	op € BUR

Niet aan te bieden aan de
ontvanger

Eindarrest

Hof van beroep Antwerpen

Arrest

zeventiende bis kamer
burgerlijke zaken

Aangeboden op
Niet te registreren

VLAAMSE GEWEST, vertegenwoordigd door de Vlaamse Regering, in de persoon van de Minister-president, met kabinet te 1000 BRUSSEL, Martelaarsplein 19, voor wie optreedt de Vlaamse Minister van Financiën, Begroting, Werk, Ruimtelijke Ordening en Sport, met kabinet te 1210 BRUSSEL, Koning Albert II-laan 19,

appellante,
vertegenwoordigd door Mr. _____ advocaat te

tegen de beschikking van de voorzitter van de rechtbank van eerste aanleg te Antwerpen van 24 mei 2012, zetelend in kortgeding, gekend onder rolnummer 12/323/C

tegen

1 _____ wonende te
2 _____ wonende te
3 _____ , met maatschappelijke zetel te
_____ , KBO:

geïntimeerden,
geïntimeerden sub 1 en sub 2 in persoon aanwezig en bijgestaan door Mr. _____ loco Mr. _____
advocaat te _____ en
geïntimeerde sub 3 vertegenwoordigd door Mr. _____ loco Mr. _____ advocaat
voornoemd

I. ANTECEDENTEN

Bij exploit van 6.4.2012 hebben _____ en _____
het Vlaams Gewest gedagvaard teneinde de opheffing te horen bevelen van een
stakingsbevel dat hen per 23.3.2012 werd opgelegd en bekrachtigd werd bij besluit van 2.4.2012.

Het proces-verbaal sloeg op een perceel gelegen te _____ aan _____ eigendom
van de echtgenoten _____ en gebruikt door _____ en betrof
het gebruik van dit perceel als parkeerplaats en laad- en loszone voor een achterliggend magazijn.

Aanleiding tot de controle was een anonieme klacht.

Bij beschikking van 24.5.2012 heeft de voorzitter van de rechtbank van eerste aanleg te Antwerpen, zetelend in kortgeding, de opheffing bevolen van het bekrachtigde stakingsbevel.
De eerste rechter overwoog hierbij in essentie dat het stakingsbevel werd afgewend van zijn oorspronkelijk doel en niet als een preventief handhavingsmiddel werd gehanteerd.

Bij exploit van, 4.7.2012 heeft het Vlaamse Gewest hoger beroep ingesteld.
Gevraagd wordt de vordering in opheffing van het stakingsbevel ongegrond te verklaren.

Geïntimeerden concluderen tot de ongegrondheid van het hoger beroep.

II. BEOORDELING

1.

_____ zijn eigenaar van het perceel gelegen te _____ aan _____
zij verwierven dit perceel in 1989 (in openbare verkoop) dat toen bestond uit een
woning met achterliggend magazijn en twee krotwoningen; deze twee krotwoningen werden nadien
gesloopt.

Het magazijn wordt door de _____ gebruikt als drankenhal.
Via een laad- en loszone krijgt men toegang tot deze drankenhal.

Het perceel is krachtens het gewestplan _____ gelegen in woongebied.

Op 21.3.2012 wordt proces-verbaal opgesteld wegens het onvergund gebruiken van het braakliggend
perceel als parkingplaats en laad- en loszone voor het achterliggend magazijn; vastgesteld wordt ook
dat in de voorgevel van het magazijn twee poorten zijn geplaatst die gebruikt worden als loskades.
Er wordt mondeling bevel gegeven tot onmiddellijke staking van dit gebruik.

In het proces-verbaal wordt verwezen naar artikel 4.2.1 5° VCRO - het verbod zonder vergunning
"een grond gewoonlijk te gebruiken, aanleggen of inrichten voor b) het parkeren van voertuigen,
wagens of aanhangwagens" en de feiten worden in de tijd gesitueerd met de vermelding "tussen
2008 en heden".

Dit bevel werd bij beslissing van 2.4.2012 van de gewestelijk stedenbouwkundig inspecteur
bekrachtigd.

2.

Geïntimeerden zijn van oordeel dat de opheffing van het stakingsbevel bevestigd moet worden
omdat geen vergunning is vereld voor laden en lossen en het geviseerde gewoonlijk gebruik voor
parkeren niet is aangetoond.

Verder worden volgende schendingen ingeroepen:

- schending van artikel 6.1.47, eerste lid VCRO (uitbreiding van het stakingsbevel)
- schending van de formele motiveringsplicht en van de beginselen van behoorlijk bestuur
evenals het kennelijk onredelijk karakter van het stakingsbevel dat bovendien zou berusten op
machtsafwendings/machtsoverschrijding.

Samengevat komt het hierop neer dat zij het stakingsbevel onwettig achten.

3.

Partijen voeren debat over de draagwijdte van de beoordelingsbevoegdheid van de rechter die uitspraak moet doen over een vordering tot opheffing van een stakingsbevel zoals in casu voorligt. Meer bepaald is het Vlaamse gewest van oordeel dat de rechter aan wie de vordering tot opheffing is voorgelegd zich niet mag uitspreken over het al dan niet bestaan van een stedenbouwkundige inbreuk.

4.

Dat de beslissing over dergelijke vordering tot opheffing een beslissing ten gronde is wordt terecht niet betwist, wel wat binnen deze beoordeling moet/mag vallen.

Zoals het Vlaamse gewest terecht stelt is het de wettigheid/rechtmaticheid van het stakingsbevel die dient onderzocht te worden en deze beoordeling strekt zich uit tot het toetsen van de interne en externe wettigheid van het stakingsbevel.

Binnen dit kader mag de rechter zich niet tot een prima facie beoordeling beperken; er is integendeel geen beperking aan zijn beoordelingsbevoegdheid die maakt dat hij alle feiten mag betrekken in zijn beoordeling van de wettigheid van het stakingsbevel. Enkel de opportuniteitscontrole is zoals steeds uitgesloten.

De inbreuk zelve die aan de grondslag ligt van het stakingsbevel mag derhalve wel beoordeeld worden binnen het kader van een vordering in ontheffing maar is geen bindende beslissing voor de bodemrechter die gebeurlijk uitspraak moet doen over de inbreuk of latere herstellvordering. Diens bevoegdheid wordt derhalve in niets beperkt door de beoordeling van de rechter die beslist over de vordering tot opheffing van het stakingsbevel ook niet indien daarbij wordt nagegaan of er al dan niet een inbreuk voorhanden is.

5.

Het stakingsbevel is gesteund op artikel 6.1.47 VCRO dat bepaalt dat de in deze codex bedoelde ambtenaren, agenten of officieren van gerechtelijke politie mondeling ter plaatse de onmiddellijke staking van het werk, van de handelingen of van het gebruik kunnen bevelen, indien zij vaststellen dat het werk, de handelingen of de wijzigingen een inbreuk vormen zoals bedoeld in artikel 6.1.1 VCRO.

Onder het begrip handelingen wordt verstaan: werkzaamheden wijzigingen of activiteiten met ruimtelijke implicaties.

Geviseerd wordt het strijdig (gewoonlijk) gebruik van het stuk grond voor de activiteit van laden en lossen en het parkeren van voertuigen.

6.

Partijen voeren verder debat over de feiten die ten grondslag liggen van het stakingsbevel.

Het is juist dat artikel 4.2.1.5° VCRO de gevallen opsomt waarin het gewoonlijk gebruiken van een grond vergunningsplichtig is, niet het laden en lossen als activiteit op zich is opgenomen maar wel het parkeren van voertuigen.

Dit is ook het in het proces-verbaal geïndiceerde feit dat wel summier wordt omschreven (de bijgevoegde foto toont één vrachtwagen die vlak aan de toegang van de drankenhal staat en één ook daar opgesteld voertuig).

Essentieel te dezen is echter dat een stakingsbevel bij uitstek een preventieve maatregel is die er in de eerste plaats toe strekt inbreuken op de wettelijke regels inzake ruimtelijke ordening te voorkomen of een verdere aantasting van die goede ruimtelijke tegen te gaan.

Het stakingsbevel bevat op formeel vlak geen enkel motief dat de goede ruimtelijke ordening betreft en geeft nergens aan welke de ruimtelijke impact is van de vastgestelde feiten. In conclusies wordt overigens evenmin aangeduid welke motieven die de ruimtelijke ordening aanbelangen gespeeld hebben bij dit stakingsbevel. Het feit dat het onderzoek plaats vond na een klacht zal daar wellicht niet vreemd aan zijn.

Hoe dan ook ontbeert het stakingsbevel formele en materiële motivering in termen van ruimtelijke ordening en het al dan niet naleven van deze motiveringsvereisten maakt deel uit van de wettigheidstoets van het stakingsbevel.

Het stakingsbevel doorstaat deze toets niet en is derhalve onwettig.

Volledigheidshalve is op te merken dat de ter plaatse vergund opgerichte drankenhal volgens niet tegengesproken toelichting reeds sedert de jaren 1992 in dezelfde feitelijke omstandigheden wordt gebruikt als opslagplaats die enkel via het voorliggend perceel bereikbaar is voor vrachtwagens. Staking van het gebruik van dit perceel zou derhalve verstrekende gevolgen hebben voor de bestaande exploitatie en nu bij afwezigheid van motieven van ruimtelijke ordening geen afweging kan gemaakt worden komt het stakingsbevel eveneens als kennelijk onredelijk voor.

Z.

Het hoger beroep is ongegrond.

Geen rechtsplegingsvergoeding kan ten laste gelegd worden van het Vlaamse Gewest die in het kader van deze materie geacht wordt te handelen in het openbaar belang.

III. BESLISSING

Het hof beslist bij arrest op tegenspraak.

De rechtspleging verliep in overeenstemming met de wet van 15 juni 1935 op het gebruik van de taal in gerechtszaken.

Het hof verklaart het hoger beroep enkel gegrond in zover het Vlaams Gewest veroordeeld werd tot betaling van een rechtsplegingsvergoeding.

Wijzig het bestreden vonnis wat dit betreft en zegt voor recht dat het Vlaams Gewest geen rechtsplegingsvergoeding verschuldigd is.

Het hof verwijst het Vlaamse Gewest in de gerechtskosten, vereffend in hoofde van
en van op € 303,34 dagvaardingskosten.

Dit arrest werd uitgesproken in de openbare zitting van 14 februari 2014 door
Voorzitter
Griffier